

המטוס הצבוע

ג'ררי אינדרויץ'

לפני זמן לא רב, מוקדם בבוקר,
כשעוד הצרצרים והצפרדעים ישנו,
נשמע רעש איום על האי מדיבומפס.
המכשפה פרוגוורט התעוררה פתאום
והתיישבה במיטתה. היא לא ידעה
האם לפחד או לכעוס, ולכן קמה
וניגשה לחלון כדי לראות מה קורה.

הרעש בא ממטוס שעבר בדיוק מעל
ביתה. פרוגוורט הכירה את הטייס.
"קרפדות מקפצות" קיללה פרוגוורט
"האם אי אפשר לישון כאן?
בוב בובלמן, עוד תצטער שעשית רעש
כזה והערת אותי!"

הוא לא יהיה גאה בו כל כך אחרי
שאטפל בו!"

מאוחר יותר פרוגוורט הציצה מבין
שני בניינים וראתה את בוב עומד ליד
המטוס שלו. היא מלמלה לעצמה "אז
בוב אוהב את המטוס הרועש? הה!"

הערת אותי ואני אתנקם בר!
מומבי, טומבי, קרומבי בום!
הנה כישוף צבעוני שיכשף אותך!"

פרוגורט צעדה על קצות אצבעותיה
מאחורי בוב ולחשה
"הנה כישוף צבעוני שיכשף אותך!.
צהוב, כחול, ירוק, לבן.. ושחור!

"זמן לצבוע, בובי" אמרה פרוגורט
"אדום הוא צבע יפה, נכון?"
בוב התחיל מיד לצבוע את כנפי
המטוס בצבע אדום.

היא החליפה בכישוף את בגדיו של
בוב לסרבל ושמה מברשת גדולה ודלי
צבע אדום בידו.

ורוד. כתום!" הצבע בדלי נעשה כתום.
בוב המשיך לצבוע.

אחרי זמן מה האדום עייף את
פרוגורט ואמרה "כתום! לא ירוק או

"ממ.. יותר מדי כתום" אמרה פרוגורט
"נחליף לצהוב, ידידי."

הצבע הפך לצהוב ובוב המשיך לצבוע.

לא, זה צריך להיות ירוק צפרדעים על
מכונת הטיסה שלך!"
בוב המשיך לצבוע.

אחרי זמן מה פרוגורט חייכה ואמרה
"אתה יודע מה? ירוק הוא הצבע
האהוב עלי. ירוק כמו אפונה? ירוק כמו
ים?"

בוב המשיך לצבוע.
על המטוס התאסף הרבה צבע רטוב.

"עכשיו זה צריך להיות כחול. כחול כמו
שמיים. כמו מים באגם!"

סגול! סגול! סגול!"
בוב המשיך לצבוע.

"מממ.. אולי קצת סגול? אני אוהבת
סגול" אמרה פרוגורט "סגול הוא צבע
כל כך יפה.

"אני יודעת! הרבה נקודות לבנות!"
בוב המשיך לצבוע.

"עכשיו זה ממש יפה" צחקה פרוגוורט
"אבל עדיין חסר משהו. מה?"

קצת שחור ואני חוזרת הביתה."
בוב המשיך לצבוע.

בסוף אמרה פרוגורט "טוב, טוב,
מספיק להיום.

בוב היה עדיין מכושף אך הביט על
המטוס הצבעוני שלו וחשב "הצבע כל
כך רטוב. אולי אם אפעיל את המנוע
הוא יתייבש מהר יותר."

פרוגורט הביטה על המטוס הצבעוני
וחשבה "כמה שהאנשים יצחקו מכלי
הטייס הצבוע כך. והאדון בוב בובלמן
יתבייש כל כך! הה! הה! הה!"

בוב הניע את המנוע. פרוגורט עמדה היא לא הבינה מה הוא עושה. והחזיקה את כובעה.

זה הפתיע אותה כל כך ששכחה כלל
על הכישוף, וזה שחרר את בוב.

הרוח של המדחף הייתה חזקה כל כך
שהתחילה להעיף את כל הצבע
מהמטוס. הצבע עף ישר על פרוגוורט.

(שהיה עכשיו שוב בצבע המבריק
המקורי שלו) אבל ראה את הצבע על
בגדיה של פרוגוורט .

מאחר שלא היה כבר מכושף, ראה
בוב את פרוגוורט בפעם הראשונה.
הוא לא זכר שצבע את המטוס שלו.

פרוגוורט הופתעה מהמחמאה של
בוב ומכך שהציע לה את הממחטה.
היא לא ידעה מה לומר. בסוף אמרה
"תודה, בוב."

"איזו שמלה יפה, פרוגוורט " אמר בוב
"אבל יש לך טיפת צבע על הסנטר"
והוא נתן לה את הממחטה שלו.

"את יודעת מה? היום מזג האוויר כל
כך יפה, ואת נראית נהדר. אולי נטוס
קצת במטוס שלי? מה דעתך
פרוגורט?"

זה הפתיע והביך את פרוגורט עוד יותר. בוב היה נחמד כל כך למרות שהיא ניסתה להביך אותו. היא התחילה לחשוב שאולי הוא זה שכיסף אותה. "ככ..כן" אמרה "אשמח מאוד לטוס איתך."
"יופי" אמר בוב ועזר לה לעלות למטוס. זה באמת היה יום יפה. פרוגורט נהנתה מאוד ושכחה בכלל שהתעוררה כל כך מוקדם.

אולי כדאי להיות נחמד לאנשים. מדי פעם, לא יותר מדי. אולי רק בימי שבת. היא תלבש את השמלה הצבעונית כשתרצה להיות נחמדה.

באותו ערב פרוגוורט תלתה את השמלה הצבעונית שלה בארון. היא חייכה. למרות שהיא הייתה כל כך נבזית בוב התייחס אליה יפה והיה נחמד, וזה נתן לה הרגשה טובה.